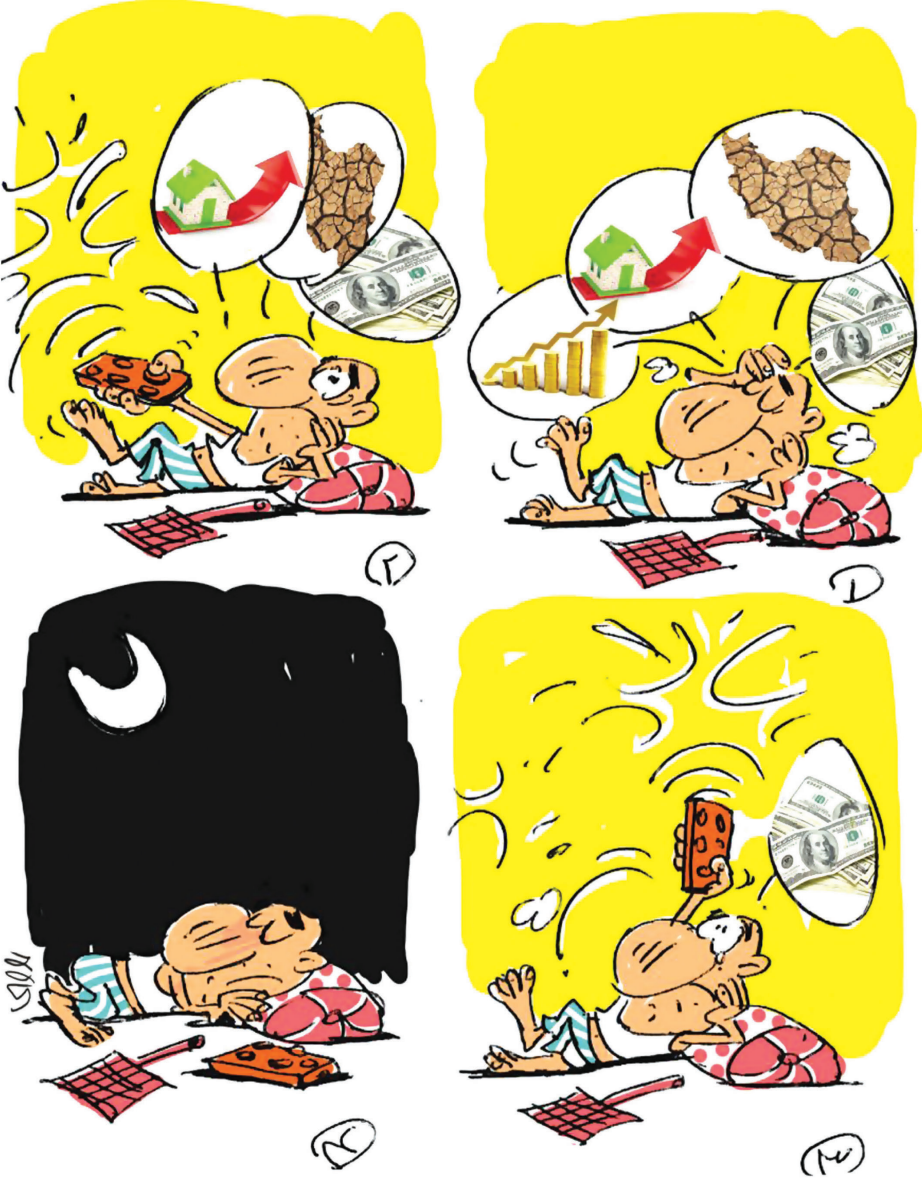

دور باطل!

پزشکیان می‌بینند، به نظر من این گله‌ها به حق است و باید بیش از آنچه آقای پزشکیان و بقیه مقامات دولت گفتند، درباره علت این انتخاب توضیح داده شود که آقای سقاب اصفهانی چه ویژگی‌های مهمی داشت که این پست مهم و تخصصی را بر عهده گرفت.»

▼ بر نامه سقاب برای بررسی کارشناسان منتشر شود

امیر میثم نیکفر، کارشناس حوزه انرژی نیز در این باره به هم‌میهن گفت: «گاهی می‌گویم انتصاب بر اساس رزومه است که خیلی وقت‌ها کارآمد نیست. مهم این است که افراد چه برنامه‌ای دارند و کارشناسان این برنامه را تأیید می‌کنند یا نه. این از همه چیز مهم‌تر است. اگر آقای پزشکیان این انتخاب را بر اساس برنامه‌ای انجام داده که کارشناسان ارشد در دولت و آن‌هایی که طرف مشورت قرار گرفتند آن را اجرایی ارزیابی و تأیید کرده‌اند، کار بسیار بزرگی کرده است. اقدامی بسیار مبارک و در مسیر شایسته‌گزینی و شایسته‌سالاری است. در مورد ویژگی‌های شخصیتی و اینکه می‌گویند آقای سقاب که بوده و کارش چه بوده، اطلاع و نظر خاصی ندارم. بنایم بر این می‌گذارد که حقیقت این است که آقای سقاب اصفهانی برنامه‌ای ارائه کرده و اجرایی بودنش توسط کارشناسان تأیید شده است.» او تأکید کرد: «با این همه، خواهش می‌کنم که این برنامه‌به صورت عمومی هم منتشر شود تا کارشناسان و متخصصان این حوزه خارج از بدنه دولت هم آن را بررسی و نظرات‌شان را در مورد میزان اجرایی بودن آن حتی از طریق رسانه‌ها ارائه کنند.»

او در مورد واکنش‌هایی که به این انتصاب نشان داده شد نیز گفت: «تقریباً تمام واکنش‌هایی که به این موضوع نشان داده شد، از منظر سیاسی بود. من جز چند مورد، واکنش فنی مشاهده نکردم. بالاخره این موضوع مطرح می‌شود که آقای پزشکیان از جریان اصلاحات رئیس‌جمهور شده و چرا باید فردی از تیم شهید رئیسی را به کار بگیرد. اما به نظر من پزشکیان نشان داده که اهل تصمیم‌های سخت است و در این تصمیم‌گیری‌ها خیلی به مسائل جناحی نگاه نمی‌کند. شایسته‌گزینی و استفاده از کارشناسان هم راه سختی است که هزینه دارد و بدنه اجتماعی هوادار ایشان هم ممکن است که ناراضی شود. اما باز هم بر این نکته تأکید می‌کنم که برنامه‌ای اجرایی ارائه شده و آقای پزشکیان آن را مشاهده کرده باشد.»

نیکفر در پاسخ به این سوال که آیا نتیجه مشخص می‌کند که برنامه اجرایی بوده است یا نه؟ گفت: «ما امروز در کشور، خیلی در شرایطی نیستیم که بخواهیم صبر کنیم تا نتیجه را ببینیم. برنامه وقتی مطالعه شود، مشخص است که چه نتیجه‌ای دارد و به کجا می‌رسد. برنامه نتیجه را پیش‌بینی می‌کند. در دولت قبل خیلی هشدار دادیم که ساخت یک میلیون مسکن شدنی نیست. اگر شما این میزان را استارت زده باشید، نشانه‌اش این است که مصالح در کشور نایاب می‌شود. مثل دوره احمدی‌نژاد و مسکن مهر که سالی ۶۰۰ هزار واحد را کلید زدند و مثلاً سیمان در کشور نایاب شد. ماسه گیر نمی‌آمد. در حالی که در قضیه سالی یک میلیون مسکن، کارخانه‌های شیرآلات و مصالح آنچه درگیر صنعت ساختمان بود، مگس می‌پراندند. اما در جواب ما می‌گفتند که صبر کنید تا آخر برنامه را ببینید. نتیجه را هم دیدیم. هشدار این است که نباید منتظر نتیجه بود، بلکه باید برنامه را رد، منصفانه و فنی آن را نقد کنیم. حالاً می‌خواهد آقای رئیسی فردی از اصلاحات را مامور انجام آن کار کند یا پزشکیان فردی از جریان اصولگرا را. برنامه اجرایی باشد، برای همه معتنم است.»

درباره تصمیم پزشکیان، در کنار حمایت‌های متنوع از این انتصاب، بخشی از واکنش‌های منفی همچنان مبتنی بر نگاه و اصول سیاسی است. به‌خصوص اینکه سقاب به جرگه مدیران باقی مانده از دولت سیزدهم در دولت پزشکیان اضافه شد که نه تنها عملکرد همه آن‌ها در ۱۵ ماه گذشته مثبت ارزیابی نشده، بلکه برخی معتقدند بخشی از نقاط ضعف اصلی دولت چهاردهم نیز به آن‌ها برمی‌گردد.

▼ پزشکیان در باره علت این انتصاب بیشتر توضیح بدهد

افشین حبیب‌زاده، فعال سیاسی اصلاح‌طلب در تحلیل این تصمیم و توضیحات رئیس‌جمهور، به خبرنگار هم‌میهن گفت: «آقای پزشکیان موقعی که کار را دست گرفتند، اعلام کردند که دال مرکزی گفت‌مان‌شان موضوع وفای است. این نگاه هم از این زاویه مطرح شد که می‌خواستند جناح‌های مختلف مشغول دعوا و جدل بر سر موضوعات نشوند و همه تمام‌توان‌شان را برای حل مشکلات مردم و کشور بگذارند. در همین مسیر هم اعلام کردند که از کارشناسان به خاطر تخصص‌شان وفای را از گرایش سیاسی استفاده می‌کنند. در انتخاب مدیران دولت خود هم در همین مسیر حرکت کردند. اگر موضوع انتصاب آقای سقاب اصفهانی را از همین مسیر نگاه کنیم، آقای پزشکیان در مسیر وفای حرکت کرده است. در این چندروز که موضوع داغ بود، شاهد واکنش‌های متضادی بودیم. برخی گفتند ایشان توانایی انجام این کار را دارد و برخی هم به شدت گلایه‌مند بودند که این انتخاب درست نیست و آنچه انجام شده، خارج از تعریف و دایره وفای است.» او ادامه داد: «بخشی از این بحث‌ها قابل پذیرش است. اگر وفای به نوعی پیش برود که مردم نتایج آن را در زندگی خود احساس نکنند و گشایشی ایجاد نشود، پرسش‌هایی برای جامعه به وجود می‌آید که پرسش‌های به‌حق است. اگر افراد از گرایش‌های مختلف وارد دولت شوند اما از مشکلات مردم کاسته نشود، در میان مردم و گرایش‌های مختلف حساسیت نسبت به این انتصاب‌ها ایجاد می‌شود. حساسیتی که باید آقای رئیس‌جمهور به آن‌ها توجه کنند. طبیعی است که وقتی مردم با این مشکلات دست به گریبان هستند و تغییری حتی در حد همین زمانی که از دولت چهاردهم گذشته احساس نمی‌کنند، در اصل وفای مد نظر آقای رئیس‌جمهور تردید کنند.» این عضو حزب اسلامی کار در پاسخ به این موضوع که بخشی از انتقاد به حفظ مدیران دولت سیزدهم در دولت پزشکیان این است که برخی نقاط ضعف‌ها به عملکرد آن‌ها مربوط می‌شود، گفت: «مهم کارآمدی مدیران دولت است. فرقی ندارد دولت اصلاح‌طلب سر کار باشد یا دولت اصولگرا. اگر آقای پزشکیان یا هر رئیس‌جمهور دیگری با مشکلات ناشی از کارآمدی روبه‌رو شود، باید تلاش کند که علت را برطرف کند. اگر مشکل به افراد برمی‌گردد، قطعاً باید افراد را جای‌جا کرد و گرایش آن‌ها هیچ اهمیتی ندارد.»

حبیب‌زاده تأکید کرد: «در مورد آقای سقاب اصفهانی هم به نظر من دولت باید به نوعی رفتار می‌کرد که مردم متوجه می‌شدند افراد متخصص مورد سنجش قرار گرفتند. این ایراد به همه دولت‌ها از جمله دولت آقای پزشکیان وارد بوده که دنبال افراد شناخته‌شده در رسانه‌ها برای سپردن مسئولیت رفته‌اند. افرادی که می‌توان گفت بخش قابل توجهی از آن‌ها به خاطر روابط، مسئولیت‌ها را بر عهده گرفتند و جلوی چشم مسئولین بودند. مردم هم به دلیل ناکارآمدی‌هایی که بروز کرده، خاطرات بدی از این موضوع دارند. الان هم اگر گله می‌کنند، این پیش‌زمینه وجود دارد و احتمالاً این ویژگی‌ها را در گزینه مورد انتخاب آقای

محیط علمی و فضای معنوی ایام فاطمیه نبود، بلکه باعث جریحه‌دار شدن احساسات بخش گسترده‌ای از جامعه دانشگاهی شد. مشاهدات متعدد و مستقیم دانشجویان نشان می‌دهد که فضای برنامه با جلوه‌هایی از اختلاط نامتعارف، پوشش‌های خلاف شئون دانشگاهی، موسیقی و حرکات خارج از عرف همراه بوده؛ اموری که نه با ارزش‌های فرهنگی دانشگاه سازگار است و نه با حرمت مناسبات مذهبی این ایام. چنین واقعیتی رانمی‌توان با برچسب‌زنی، تقلیل موضوع به «درداشت‌های رسانه‌ای» یا محدود کردن مسئله به چند تصویر و کلیپ کم‌اهمیت جلوه داد. آنچه دیده شد، از جنس یک سوءبرداشت فردی یا اشتباه تصویری نبود؛ بلکه از ماهیت و نحوه اجرای برنامه سرچشمه می‌گرفت. در روزهایی که جو فضایی کلی دانشگاه تهران باید فضایی معنوی و متناسب با ایام فاطمیه باشد اجرای چنین برنامه‌ای نه قابل توجیه است و نه قابل تأویل.»

▼ تنها طرفداران این جشنواره تشکل‌هایی بی‌هویت‌اند

بسیج دانشجویی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران نیز نامه‌ای خطاب به وزیر علوم نوشته و تأکید کرد: «بسیج دانشجویی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، از شما دعوت می‌کند تا در جمع دانشجویان دانشگاه تهران حاضر شوید و برابر سیاست‌های کالانی که در پیش گرفته‌اید پاسخگو باشید. سیاست‌هایی که در آن، اولویت نخست، محدود کردن تشکل‌ها، انجمن‌ها و کانون‌هاست تا مفهوم مطالبه‌گری و سیاست از ساحت دانشگاه حذف گردد و در اولویت دوم هم به دنبال تبدیل دانشگاه به نمایشگاهی برای تزویج ابدال است. نمونه بارز آن هم رویداد هفته دیزاین تهران بود و تا حدی فاجعه‌بار گشت که در میانه کار خود لغو گردید. رویدادی که نه اثری از هنر واقعی اسلامی ـ ایرانی در آن دیده می‌شد و نه بحث‌های واقعی دانشگاهی در آن جریان داشت، تنها موفقیت آن هم تبدیل دانشگاه به جولانگاه افرادی بود که بتوانند با پست‌های اینستاگرامی، ویوی بیشتری صید کنند و بی‌تجربیری دولت و دانشگاه را در کنترل قانونی رویداد، جار بزنند. واقعا چه شده است که دانشگاه تهران به برنامه‌های اعلامی تشکل‌های دلسوز برای موقعیت‌های ملی و اسلامی مانند «۱۳ آبان» مجوز نمی‌دهد، اما منتظر است تا رویدادهای منزجرکننده و خلاف قواعدهی را برگزار نماید که تنها طرفداران آن تشکل‌هایی بی‌هویت‌اند، زیرا با نام اسلامی خود نیز در تناقض هستند و از پاره پاره شدن خانواده و ارزش‌های اسلامی لذت می‌برند و ذوق زده می‌شوند.»

در ادامه این نامه تأکید شد: «اذهان مطالبه‌گر و پویای دانشگاهی از شما می‌خواهد بیاید و در قبال این اعمال و سیاست‌ها پاسخ دهید؛ چرا که ما دیگر این وضعیت را بر نمی‌تابیم و نشانه‌هایی از یک روند علامدانه و سازمان‌یافته را برای حذف صدای دانشجویان فضای دانشگاه و عادی‌سازی انحراف از ارزش مشاهده می‌نماییم. بدیهی است که فرد پاسخگو در مورد این انتقادات نیز شخص شما هستیم، چرا که هم از لحاظ قانونی و هم اخلاقی باید جوابگوی مردم باشید، چه این مردم نمایندگان مجلس باشند و چه دانشجویان دغدغه‌مند انقلاب

عکس نوشت

دیروز روز عجیبی بود

درباره عکسی از مراسم امحای ۲۰ تن انواع مواد مخدر

امیر جدیدی

عکاس و روزنامه‌نگار

دیروز روز عجیبی بود. اول ماجرا گمان کردیم بعد از مدت‌ها دلگیری و دلتنگی و اخم و تخم بالاخره نوبت ما شد؛ نوبت مردمان این شهر تلخ خاکستری که لب‌شان به خنده‌ای باز شود و برای دمی هم که شده نیش‌شان را به قاعده بنگوش باز کنند و ریسه بروند. به خودمان آمدم دیدیم کف شهر نشست‌ایم و می‌خندیم. از آن طرف بارانکی خرد می‌بارید و زمین ترگونه می‌شد. انگار کن که ابر و باد و مه و خورشید و پلیس دست به دست هم داده بودند بلکه یک روز شاد را به مردمان دلتنگ شهر هدیه کنند. قبلاً خوانده بودیم که این شب تیره اگر صبح قیامت باشد / آخرالامر به هر حال سحر خواهد شد اما هرگز در تصورمان نمی‌گنجید که این آخرالامر به دست سردار رادان و بر و بچه‌های فراجا انجام شود. شاید همه ندانند، اما اهالی تهران حتماً و حکما عرائض را تصدیق می‌کنند... دیروز روز عجیبی بود. اول ماجرا گمان کردیم بعد از مدت‌ها دلگیری و دلتنگی و اخم و تخم بالاخره نوبت ما شد اما هر چه از ظهر گذشت قضیه ابعاد پیچیده‌تری پیدا کرد. هر چه به طرف شمال شهر می‌رفتی از تعداد مردمان خوش‌خنده و مهربان پایین‌شهر که بیخود و بی‌جهت به روی هم می‌خندیدند کمتر و کمتر می‌شد. از یک جایی به بعد مردمان پایین‌شهر هم دچار افسردگی بعد از سر خوشی شدند. ساعت ۷ شب دوشنبه ۲۶ آبان‌ماه ۱۴۰۴ دوباره تهران همان تهران و مردمانش همان مردمان. حالا دوباره توی خیابان، پیاده‌رو، صف نان، تاکسی، اتوبوس، مترو و... می‌توانی مردمان بی‌اعصاب را ببینی که به ریل عادی روزگار برگشته‌اند. دوباره روز از نو و روزی از نو، باید با روابط عمومی فراجا تماس بگیریم و بفهمیم دور بعد امحا چه تاریخی است، چون انطور که عکس نشان می‌دهد وضعیت نزدیک میدان، وضعیت شیرین‌تری بوده است.

عکس: اکبر توکل / ایرنا

قوه قضائیه خواست که به این موضوع ورود پیدا کند.